

Perspectives de futur: opinions sobre la Institució

En el darrer NOTÍCIES s'anuncia un simposi sobre el naturalisme i les societats d'història natural al segle XXI, les conclusions del qual, juntament amb l'anàlisi de l'enquesta que s'ha fet sobre l'organització i el futur de la Institució, ajudarà a decidir el camí de la ICHN dels anys a venir. Desitjo que la modesta reflexió que faré a continuació contribueixi a encertar aquest camí.

Els meus predecessors en aquest espai d'opinió han resumit les aportacions i el paper de la ICHN en la societat catalana durant el seu segle d'existència i han remarcat la importància de la publicació i reedició del llibre blanc. Així mateix, han expressat parers diversos sobre el paper que la ICHN ha de tenir en la societat i quines han de ser les grans línies que s'han de desenvolupar en el futur. Jo em limitaré a donar la meua opinió, o més ben dit, a plantejar alguns interrogants sobre tres aspectes concrets de la ICHN que en bona part han sorgit tant del fet d'haver format part del Consell Directiu en dos períodes diferents (1984-1986, 1993-1997) com de la meua condició de geòloga sense una dedicació específica al que habitualment s'entén per *naturalisme*.

Qui és soci de la ICHN? Del meu pas pel Consell Directiu i d'una ullada ràpida, sense cap anàlisi rigorosa, al directori dels socis publicat el 1992 tinc la impressió que molts són nascuts els anys cinquanta i a començament dels seixanta. Suposo que l'èxit dels cursos naturalistes ha modificat aquesta composició; però, tot i això molts d'aquests socis «històrics» (des de la represa d'activitats de la ICHN fins als primers anys vuitanta) se'n van fer per donar impuls a una societat científica catalana, encara que la seva activitat no fos estrictament naturalista. Molts d'ells han participat activament en les

primeres etapes de la ICHN, coordinant i publicant treballs, impulsant i organitzant seminaris i jornades o formant part del Consell Directiu. Actualment, molts d'ells s'han apartat de la vida activa de l'entitat, però s'hi han mantingut fidels com a socis. En qualsevol projecte de futur cal tenir-los en compte, ja que tant pel seu nombre com pel prestigi professional de molts d'ells, són un actiu important de la ICHN.

També em sembla que els socis són majoritàriament llicenciats, principalment en biologia, i que el nombre d'aficionats és molt reduït. N'hi ha molt pocs al nostre país, d'*amateurs*?, o bé no se senten representats a la ICHN? Quin suport se'ls pot oferir? Potser posar a la seva disposició ajuts per cobrir les despeses dels seus treballs i facilitar-los la publicació dels seus resultats. Aquesta tasca es pot fer directament, o bé a través de societats adherides i grups autònoms, la creació dels quals caldria potenciar. En tots dos casos hi ha experiències molt bones amb la Societat Catalana de Lepidopterologia i el Grup del Bages, respectivament. Suposo que, en aquestes entitats, s'hi integren més fàcilment els aficionats, ja sigui per afinitat temàtica (societats adherides) com per proximitat geogràfica al centre d'activitats (grups autònoms).

Per què la contribució dels geòlegs als cursos i sobretot a les publicacions és tan escassa? Si fem un repàs al butlletí, veiem que en la primera etapa des de la represa del 1973, dels vint-i-tres butlletins publicats només cinc són de geologia. En els sis butlletins de la nova etapa, els treballs, tant científics com d'opinió, sobre temàtica geològica han estat també molt escassos. Tot just n'he comptats deu, dos dels quals són resums de treballs que han

(Continua)

guanyat premis per a estudiants. Als dos darrers butlletins no se'n publica cap. Un recompte dels cursos naturalistes donaria un resultat semblant. Per què la ICHN no interessa els geòlegs? o a l'inrevés, per què els geòlegs no mostren interès per participar en la ICHN? Potser perquè el sentit d'història natural o naturalisme s'ha decantat cap a la flora i la fauna, és a dir la natura «viva»? Crec que fóra bo d'engrescar-los promovent la publicació de treballs i cursos sobre gestió i educació ambiental, riscos geològics i geologia ambiental, etc.

El tercer aspecte que vull considerar és el lligam amb l'IEC, institució amb la qual, durant la meua última etapa al Consell Directiu, es mantenia una relació difícil, potser perquè la filla és més vella que la mare, i aquest és, si més no, un fet singular. En aquest període (1993-1997), l'IEC va passar de tenir quasi oblidada la ICHN —i les altres societats filials— a exercir-hi un control cada vegada més gran, en imposar-nos progressivament una centralització i uniformització administrativa, sense tenir en compte les característiques de cada societat. Si bé penso que no hem de reivindicar la independència, sí que ens cal més autonomia mentre l'IEC no defineixi clarament quina ha de ser la seva funció en el camp científic català, i també el grau de vinculació que vol tenir amb les filials i la rellevància i els recursos que els atorga dintre de la seva organització.

Finalment, segons la meua opinió, la ICHN no ha d'aspirar actualment a tenir un pes rellevant en el camp de la recerca científica. Tanmateix, tant per la seva llarga història com pel seu prestigi científic, es pot convertir en un fòrum de debat i un punt de trobada entre grups de treball. Així mateix, el seu prestigi com a impulsora del llibre blanc i altres treballs pluridisciplinaris (aiguamolls de l'Empordà, delta de l'Ebre, biodiversitat...) li permet assessorar les administracions i, per descomptat, actuar com a forjadora d'opinió en la societat, en els camps d'especialitat que li són propis. Finalment, potser haurà d'entrar a opinar directament en determinats debats, cosa que comporta que la posició de la ICHN pugui ser discutida i contestada.

Sigui quin sigui el camí que la ICHN segueixi, li caldrà comptar amb recursos econòmics propis, que haurà de buscar, si més no parcialment, en el patrocini privat. Només així podrà expressar opinions d'una manera lliure i honesta i mantenir, si s'escau, actituds de compromís i denúncia. Una certa independència econòmica de l'IEC li permetrà també administrar més lliurement els seus recursos per disposar de la infraestructura necessària per al seu funcionament (locals, secretaria, personal administratiu...) i les seves activitats i publicacions.

Montserrat Inglès
Exsecretària de la ICHN ■

Resultats de l'enquesta als socis de la Institució

Valoració dels resultats de l'enquesta sobre la participació, l'organització i el futur de la Institució

En plantejar el qüestionari, vam deixar per al final les preguntes més abstractes, sobre la finalitat de la Institució, i vam començar amb preguntes sobre les característiques dels socis, la seva participació en les activitats, etc. Tanmateix, en aquesta valoració dels resultats de l'enquesta, començaré pel final, és a dir, per allò més important.

Cap on s'ha d'orientar el futur de la ICHN?

Tot i que un tractament quantitatiu de la realitat de la ICHN ofereix unes possibilitats limitades, en els resultats que hem obtingut es pot intuir un debat en el si de la Institució. No sé si és un debat pendent o fins i tot latent. Però crec que és important aclarir-ho (i espero que no sigui perillós). Es va demanar als socis que es manifestessin sobre dues finalitats possibles de la Institució:

- Promoure l'estudi i el coneixement del patrimoni natural.
- Fer de pont entre el món de la recerca i les demandes de la societat.

Totes dues possibilitats han rebut força punts. Tanmateix, hi ha una diferència significativa. Respecte al primer enunciat, la mitjana és més elevada (4,58) que no pas respecte del segon (4,18). Alhora, cal considerar que la variància, és a dir, la dispersió en les respostes respecte al valor mitjà és més gran en aquesta segona (0,972 respecte de 0,652); com també la desviació estàndard, és a dir, que en el grup de dades que construeix aquesta mitjana (4,18) hi ha més distàncies (0,99) respecte de 0,81). És a dir, que la primera afirmació (*promoure l'estudi i el coneixement del patrimoni natural*) té una valoració més alta i, a més, menys discutida, que no pas la segona (*fer de pont entre el món de la recerca i les demandes de la societat*).

Això encara és més visible en els resultats sobre quins aspectes concrets de la finalitat de la ICHN s'han de potenciar. L'aspecte que té una mitjana més alta (4,46) és el de *Divulgació del patrimoni natural*. Les altres afirmacions que reben una mitjana força alta són la les *Iniciatives pròpies de la Institució*

(Continua)

(4,29) i La denúncia i la crítica dels projectes que afecten al medi natural (4,26), amb variàncies que no arriben a un punt. També són les menys discutides, és a dir, amb unes respostes més homogènies. Per tant, podem afegir altres elements al debat: **hi ha una opinió favorable a la intervenció de la ICHN a la societat i respecte del patrimoni natural?** La valoració que es fa de la proposta de dur a terme iniciatives pròpies fa pensar que sí, però en quin sentit? De fet, el tema que és vist com a més prioritari en l'apartat organitzatiu és el de *Coneixement i difusió de la ICHN* (35 %).

D'altra banda, encara confirma més aquesta opinió general el fet que les afirmacions que reben menys puntuació són les relacionades amb la recerca: *La recerca* per ella mateixa (3,57), *la Connexió amb centres de recerca i universitats* (3,84) i *la ICHN com a Punt de trobada d'investigadors/es* (3,91). Val a dir que hi ha una desviació estàndard per sobre de l'1 en aquestes respostes. Per tant, no hi ha un acord unànime sobre el valor d'aquestes finalitats. Finalment, en l'apartat de comentaris s'ha recollit en bona mesura aquest debat de què parlem. Moltes persones han volgut expressar la seva preocupació per la intervenció que requereix el patrimoni natural i la seva defensa. Però també hi ha opinions contràries.¹

Reptes de la ICHN

És impossible recollir en una valoració resumida tot el que ofereixen els resultats obtinguts en l'enquesta. Però hi ha el que anomenaré «reptes» de la ICHN, perquè són els temes que els socis han apuntat amb més acord. És a dir, aquells resultats més destacats, més significatius, però sobretot què tenen a veure amb les millores o les mancances, o simplement les possibilitats, que cal plantejar en la ICHN.

Hi ha diversos aspectes que destaquen en els resultats i que demanen, segurament, nous reptes. En l'apartat organitzatiu, hi ha un acord força unànime que cal potenciar la participació de la ICHN en activitats d'àmbit estatal o internacional (82,61 %), però també la vinculació amb els Països Catalans (83,33 %). Una altra qüestió destacada és la del finançament exterior. Un 78,74 % dels socis pensa que cal cercar-lo.

D'altra banda, dels resultats també es pot deduir la necessitat d'impulsar les publicacions. En l'apartat d'activitats, destaca clarament com a activitat més important, ja que és la que es considera més prioritària (un 17,3 % dels socis la situen com a primera activitat que farien). De fet, les publicacions de la Institució tenen un seguiment força elevat, llevat de la web, que només és consultada pel 35,5 % dels socis alguna vegada, i pel 3,4 % sovint. En segon lloc, hi ha dues activitats que són citades amb més freqüència, però no en primer lloc: la divulgació i educació ambientals, i l'assessorament a les institucions. Malgrat això, l'àmbit personal d'interès que indiquen els socis no va en el mateix sentit.

O almenys ho sembla. Així, la conservació o l'educació ambiental no pertanyen als àmbits més citats. Sí que ho és tot allò relacionat amb la recerca, i concretament amb la biologia (61,8 %). La qual cosa no és estranya atès el perfil professional i científic dels socis, i tampoc tenint en compte que aquesta pregunta s'ha fet a l'apartat de dades personals.

Finalment, hi ha una qüestió que podem dir que és inherent a qualsevol organització, entitat, institució... La participació. Sembla que si la participació en una organització no està resolta no pot funcionar. Tanmateix, els resultats de l'enquesta no en fan un tema preocupant. És a dir, que no hi ha un acord sobre si falten mecanismes de participació (un 32,50 % diu que sí, un 33,50 % diu que no). S'ha demanat als enquestats que diguessin en quines activitats havien participat, però la resposta ha estat tan escassa que fa difícil fer-ne una valoració. Sí que sabem que el 72,8 % ha participat en alguna activitat en els dos darrers anys, però no sabem a quantes exactament ni a quines. Si parlem de la participació amb més responsabilitat o més vinculada a la Institució, els números són més clars. Un 52,9% de les respostes indiquen que els socis no s'han plantejat formar part del Consell Directiu, i un 34,0 % diuen que no els agradaria. Pel que fa a formar part d'una comissió o grup de treball, el 63,5 % diuen que no s'ho han plantejat, i només un 26,5 % diuen que els agradaria (el 8,0 % diu que no els agradaria).

Finalment, del perfil dels socis que han contestat l'enquesta, cal destacar que la corba d'edat és molt accentuada cap amunt entre 31 i 50 anys. Però cau en picat fins als 30 anys. La ICHN té una mitjana d'edat² que se situa en la franja dels 41-50 anys. Tot i això, la franja més nombrosa és la dels 31-40 anys (36,6 %). Pel que fa als extrems, podem veure que hi ha molta distància entre una franja d'edat i l'altra. És a dir, hi ha molt poques persones de 21-30 anys o menys (10,3 %) comparat amb les que hi ha de 31-40 anys (36,6 %). Això vol dir que hi ha un salt generacional molt gran que cal tenir en compte seriosament en les decisions que prengui la ICHN. El salt respecte a les generacions més grans no és tan dràstic, però també hi és, ja que del 33,3 % dels 40, es passa al 12,2 % dels 50 anys. I després decau fins al 7,6 % de persones de més de 60 anys.

Marta Rovira ■

1. Tots els comentaris es poden consultar a l'informe de resultats de l'enquesta.
2. Com que la dada edat ha estat tabulada directament en franjes d'edat per facilitar la feina que suposa entrar 213 qüestionaris, no podem extreure aquí la mitjana exacta d'edat; però en podem tenir una idea aproximada.

Exposició sobre el centenari de la ICHN

El dissabte 23 d'octubre, dins els actes del *Simposi sobre el naturalisme i les societats d'història natural*, tindrà lloc la inauguració de l'**exposició sobre el centenari de la ICHN**.

Projecte Rius

Si ho recordeu, al NOTÍCIES anterior us presentàvem una interessant iniciativa de seguiment dels cursos fluvials, l'anomenat Projecte Rius. Us oferim l'adreça de contacte, per si en voleu més informació.

Gènova, 25-27, 6è E
08041 Barcelona
Tel. 934 213 216
projecte.rius@mx4.redestb.es

Dimecres 13 d'octubre de 1999, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Sessió Inaugural del curs 1999-2000** que obre el cicle de conferències: *Fronteres del naturalisme. Paisaje, fragmentación del hábitat y conservación de la biodiversidad*, per **José Luis Tellería**, Departamento de Biología Animal, Universidad Complutense, Madrid.

Dimecres 20 d'octubre, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Sessió en memòria de Francesc Español**, La Institució Catalana d'Història Natural i la Secció de Ciències Biològiques de l'Institut d'Estudis Catalans. Hi haurà les intervencions següents:

Francesc Español: record d'unes vivències, per Ramon Margalef
Francesc Español o la passió pels insectes, per Xavier Bellés
Francesc Español i el Museu de Zoologia, per Joaquim Maluquer
Francesc Español i la Institució Catalana d'Història Natural, per Ramon Folch

Dissabte 23 d'octubre, a les 10 del matí, a l'IEC. **Simposi sobre el naturalisme i les societats d'història natural**. A partir de l'experiència adquirida i els resultats obtinguts en els cent anys de l'activitat de la ICHN, es proposa realitzar un simposi obert a la participació dels diferents col·lectius socials relacionats amb el naturalisme per debatre la funció que les societats d'història natural haurien de desenvolupar en el futur, especialment en l'àmbit de les terres de llengua i cultura catalanes.

30 i 31 d'octubre de 1999, al Parc Natural del delta de l'Ebre. Curs naturalista. **Introducció a l'ecologia microbiana del delta de l'Ebre. Els tapissos microbians**, impartit per **Maira Martínez Alonso** del Departament de Genètica microbiana, Universitat Autònoma de Barcelona.

Sessions científiques 1999-2000 *Fronteres del naturalisme*

Dimecres 13 d'octubre de 1999, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Sessió inaugural. Paisaje, fragmentación del hábitat y conservación de la biodiversidad**, per **José Luis Tellería**, Departamento de Biología Animal, Universidad Complutense, Madrid.

Dimecres 27 d'octubre de 1999, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **European Ecological Networks: conceptual framework, design and development**, per **Rob Jongman**, Department of Environmental Sciences, Land Use Planning Group, Wageningen Agricultural University (The Netherlands).

Dimecres 24 de novembre, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Ecological and evolutionary aspects of genetic differentiation in mediterranean plants: techniques and case studies**, per **John Thompson**, Centre d'Ecologie Fonctionnelle et Evolutive, Centre Nationale de Recherche Scientifique (Montpellier).

Dimecres 15 de desembre de 1999, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Patrons de diversitat d'espècies llenyoses als boscos de Catalunya**, per **Jaume Terradas**, Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF). Universitat Autònoma de Barcelona.

Dimecres 19 de gener del 2000, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Metapoblacions vegetals**, per **Miquel Riba**, Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF). Universitat Autònoma de Barcelona.

Dimecres 16 de febrer del 2000, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Diversitat microbiana: conceptes i tècniques d'estudi**, per **Carles Pedrós-Alió**, Departament de Biologia Marina i Oceanografia, Institut de Ciències del Mar (CSIC).

Dimecres 15 de març del 2000, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **Entendre la diversitat biològica: lliçons de l'estudi de la diversitat humana**, per **J. Bertranpetit**, Unitat de Biologia Evolutiva, Facultat de Ciències de la Salut i de la Vida. Universitat Pompeu Fabra.

Dimecres 12 d'abril del 2000, a les 7 del vespre, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC. **L'anàlisi mol·lecular en l'estudi de l'origen dels organismes bilaterals**, per **Marta Riutort**, Departament de Genètica, Universitat de Barcelona.

Seguiment de papallones a la Zona Volcànica de la Garrotxa

El darrer curs del programa va tenir lloc al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, els dies 10 i 11 de juliol, amb el títol *Programes de seguiment de comunitats de lepidòpters*, a càrrec del col·laborador del Parc i coordinador del Butterfly Monitoring Scheme (BMS) de Catalunya, Constantí Stefanescu. El curs va comptar només amb quatre inscrits, però el suport complementari i l'interès del Parc ens va permetre portar-lo a terme tot i aquesta migrada inscripció.

Els alumnes inscrits ens introduïem al món de les papallones en aquest curs, i per això vam començar amb una repassada de les generalitats i l'ecologia dels lepidòpters. També vam tenir ocasió de conèixer les diferents guies de camp que hi ha al mercat.

El cel va estar una mica tapat tot el cap de setmana, però cap al migdia va fer prou sol. Vam fer una primera sortida, en bardissos dels ecòtons del bosc, i en prats pasturats i naturals, per aprendre a identificar les principals espècies dels voltants de Can Jordà. Vam trobar vint-i-sis espècies diferents i vam tenir ocasió de veure les dues estratègies dels mascles patrulladors i territorials. Havent dinat, dalt d'un turó, vam intentar veure, amb poc èxit, estratègies de *hill-topping* (territorialitat en punts alts). Allí

va aparèixer la bonica *Iphiclides podalirius*. A mitja tarda vam seguir amb una sessió per conèixer el valor de les papallones com a indicadors de la qualitat dels ecosistemes, de processos de canvi climàtic i d'altres impactes sobre les comunitats de lepidòpters. També vam repassar diapositives de les principals espècies de cadascuna de les set famílies que trobem a Catalunya.

Després de passar la nit a l'alberg d'Olot, el diumenge 11 vam conèixer la metodologia del BMS, que s'aplica a Catalunya per fer el seguiment de papallones des de 1994. Vam veure les seves bases, els mètodes de càlcul i els resultats que es van obtenint. Una vegada conegudes les seccions del transecte de Can Jordà, vam sortir de nou al camp per provar els mètodes de recompte que s'utilitzen el BMS i familiaritzar-nos amb els fulls per recollir les dades. Les sorpreses es repetiren al llarg de la sortida, i vam veure una posta d'*Apatura ilia* sobre trèmol, la primera cita a Catalunya, amb la sort de trobar l'ou i una larva eclosionada (per a l'alegria del professor!). Havent dinat vam trobar també l'eruga d'*I. podalirius*. Amb un repàs de les dades i de les possibilitats del BMS per detectar processos diversos a escala regional en les papallones vam acabar el curs a darrera hora de la tarda. ■

Acaben els cursos naturalistes 1998-1999

A principis de juliol vam dur a terme el darrer curs del programa 1998-1999. En total, hem fet vuit dels deu cursos previstos, amb una assistència total de 119 persones. La mitjana, de gairebé 16 persones per curs, ha quedat una mica per sota dels 17-21 alumnes dels anys anteriors. Des d'aquí agraïm també les beques per a estudiants i aturats que han rebut els cursos d'aquest any per part de la Fundació Territori i Paisatge, un ajut que es repeteix en el programa 1999-2000, i al qual us animem a parti-

cipar. I, sobretot, si voleu col·laborar amb la comissió dels cursos, poseu-vos en contacte amb la Secretaria de la Institució.

Us recordem també que a la Secretaria disposem del dossier de tots els cursos de l'any passat per si us interessa algun dels temes —al preu de 2.000 pessetes. També estem preparant una breu memòria del curs 1998-1999, que us facilitarem gratuïtament si us interessa. ■

Comencen els cursos naturalistes 1999-2000

Properament rebreu el programa dels cursos naturalistes del curs 1999-2000.

Us recordem que, per formalitzar la inscripció, cal haver-se preinscrit com a mínim, quinze dies abans de la realització del curs, per telèfon o personalment, a l'entitat indicada per a cada curs. Una vegada feta la preinscripció, cal fer l'ingrés de la matrícula al compte corrent 2100-0963-0200036009 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, a nom de la ICHN, i amb la

indicació del nom de l'alumne i el títol del curs. En el termini màxim de tres dies a comptar des de la preinscripció s'ha de fer arribar el resguard de l'ingrés de la matrícula, a l'entitat on s'ha fet aquesta, dirigida a la persona responsable d'inscripcions, per fax o per correu. En cas contrari, quedarà anul·lada la preinscripció. Us avancem el programa del primer curs, que tindrà lloc els dies 30 i 31 d'octubre de 1999 a Deltebre. L'impartirà **Maira Martínez Alonso**, Departament de Genètica i Microbiologia, UAB.

(continua)

Via verda o camp de golf?

Actualment es troba en tramitació el pla que preveu transformar 270 ha forestals i agrícoles del Vallès Occidental en un camp de golf. Aquesta zona, situada en el terme municipal de Terrassa, ja fa temps que va merèixer l'atenció de la Institució, precisament quan es va proposar la creació de la Via verda Sant Llorenç-Collserola.

Tot i que la proposta de creació de la Via verda va rebre el suport del Consell Comarcal del Vallès Occidental i de tots els ajuntaments que hi tenen terme municipal, Terrassa inclòs, ara es pretén transformar aquests espais d'elevat interès naturalístic, agrícola i paisatgístic.

Per aquest motiu, la ICHN ha presentat al·legacions a aquest projecte d'instal·lació d'un camp de golf a Torrebonica (Terrassa), i demana des d'aquestes pàgines que els seus membres donin suport a les diferents iniciatives que es duguin a terme a favor del manteniment del medi natural i del paisatge d'aquest interessant espai natural.

Dissabte

10.30-11h: Presentació del curs.

11-13.45 h: Introducció a l'ecologia dels tapissos microbians. Característiques i distribució.

16-19 h: Sortida de camp a la Península dels Alfacs.

19-20 h: Preparació de mostres al laboratori.

Diumenge

9-10 h: Tècniques de processament de les mostres.

10-14 h: Treball de laboratori: observació i processament de les mostres de camp.

16-17.30 h: Interpretació i discussió de les dades.

17.30-18 h: Conclusions del curs.

Cal portar: Botes d'aigua, gorra, cantimplora, llibreta de camp, bata, calculadora, regle.

Lloc de trobada: Centre d'Informació; c. Dr. Martí Boera, 20; Deltebre.

Informació i preinscripció: Ecomuseu. Centre d'Educació Ambiental de Deltebre. Av.

Catalunya, s/n; 43580 Deltebre. De dilluns a divendres, de 10 a 13 h i de 15 a 18 h. Demaneu

per Alícia Bo. Tel. 977 489 679, fax 977 489 719. Adreça electrònica: parc@ofitec.net

Recull de legislació

Agricultura

Decret 162/1999, del 15 de juny, pel qual s'estableixen mesures per a la prevenció del foc bacterià (*Erwinia amylovora*) (DOGC núm. 2914, del 21 de juny de 1999).

Aigües

Llei 6/1999, del 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua (DOGC núm. 2936, del 22 de juliol de 1999).

Caça i pesca

Ordre del 7 de juny de 1999, de modificació de l'Ordre del 2 de març de 1999, per la qual s'estableixen les espècies objecte de pesca i es fixen els períodes hàbils i les normes generals relacionades amb la pesca a les aigües continentals de Catalunya per a la temporada 1999 (DOGC núm. 2915, del 22 de juny de 1999).

Ordre del 17 de juny de 1999, per la qual es fixa l'horari de sortida i d'entrada de port per a les embarcacions d'arrossegament amb base en un port de Catalunya (DOGC núm. 2918, del 28 de juny de 1999).

Ordre del 17 de juny de 1999, per la qual s'estableixen les espècies que poden ser objecte de caça a Catalunya (DOGC núm. 2922, del 2 de juliol de 1999).

Ordre del 12 de juliol de 1999, per la qual es fixen les espècies objecte d'aprofitament cinegètic, els períodes hàbils de caça i les vedes especials per a la temporada 1999-2000 a tot el territori de Catalunya (DOGC núm. 2932, del 16 de juliol de 1999).

Ordre del 15 de juliol de 1999, de modificació de l'Ordre del 21 d'abril de 1999, per la qual es fixen les instruccions generals per a la redacció, l'aprovació i la revisió dels plans tècnics de gestió cinegètica (DOGC núm. 2937, del 23 de juliol de 1999).

Ordre del 21 de juliol de 1999, per la qual es regula la captura en viu, la tinença i l'exhibició pública d'ocells fringíl·lids per a activitats tradicionals (DOGC núm. 2938, del 26 de juliol de 1999).

Espais naturals protegits

Decret 167/1999, de 15 de juny, pel qual es prorroga la vigència del Pla rector d'ús i gestió del parc nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. (DOGC núm. 2917, de 25 de juny de 1999).

Recordeu

Horari d'atenció als socis de la ICHN

Dilluns i dimecres i divendres, de 9 h a 14 h

Dimarts i dijous, de 16 h a 20 h

Adreça electrònica: ichn@iec.es

Adreça d'Internet: <http://www.iec.es/ichn>

Han col·laborat en la redacció d'aquest NOTÍCIES:

Josep Germain, Montserrat Inglès, Jordi Pietx, Joan Pino i Marta Rovira.

fundada el 1899

ICHN
Institut Català
d'Història Natural

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Redacció: ICHN
c. Carme, 47
08001 Barcelona
Tel. 932 701 652
Fax. 932 701 180

Imprimeix: IMPREMTA BADIA, S.L.
Maqueta: Albert Beltran
Dipòsit Legal: B-39829-1995